RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 105.690 van 22 april 2002
in de zaak A. 112.966/IX-3126.

In zake : 1. Jean-Pierre JANSSENS,
2. Paul LELEU,
3. Hendrik DE LAET,
die woonplaats kiezen bij
advocaten B. en L. CAMBIER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Jean-Baptiste Meunierstraat 22

tegen :

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. BOURTEMBOURG,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Zwitserlandstraat 24.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jean-Pierre JANSSENS, Paul LELEU en Hendrik DE LAET op 19 november 2001 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 19 juli 2001 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 februari 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VERMER die, loco advocaten B. en L. CAMBIER, verschijnt voor verzoekers, en van advocaat J. VAN EECKE die, loco advocaat J. BOURTEMBOURG verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekers zijn ambtenaren met de graad van eerste adviseur (rang 14), de eerste en de derde verzoeker bij het Brussels Instituut voor Milieubeheer, de tweede verzoeker bij de Gewestelijke vennootschap van de Haven van Brussel.

1.2. In het Belgisch Staatsblad van 18 september 2001 wordt het besluit van 19 juli 2001 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering bekendgemaakt, houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (hierna : “het besluit”).

Dit besluit bevat, naast een aantal algemene bepalingen (artikelen 1 en 2) en twee bijlagen, bepalingen met betrekking tot de organisatie van de instellingen van openbaar nut (artikelen 3 tot 24); de werving, de stage en de

benoeming (artikelen 25 tot 56);de loopbaan (artikelen 57 tot 118); de evaluatie (artikelen 119 tot 142); de interne mobiliteit (artikelen 143 tot 155); de administratieve standen, de afwezigheden en de verloven (artikelen 156 tot 258); de vorming (artikelen 259 tot 272); de tuchtregeling (artikelen 273 tot 310); de schorsing in het belang van de dienst (artikelen 311 tot 316); onverenigbaarheden en cumulatie van beroepsactiviteiten (artikelen 317 tot 325); de wedde (artikelen 326 tot 342); de toelagen (artikelen 343 tot 367); de vergoedingen (artikelen 368 tot 404); de geldelijke en administratieve anciënniteit (artikelen 405 tot 415) en opheffings-, wijzigings-, overgangs- en slotbepalingen (artikelen 416 tot 466).

1.3. Dit besluit is luidens artikel 2, § 1, van toepassing op de ambtenaren van, onder meer, het Brussels Instituut voor Milieubeheer en de Gewestelijke vennootschap van de Haven van Brussel;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, met betrekking tot de eerste voorwaarde, verzoekers in een eerste middel de schending aanvoeren van de artikelen 10, 11 en 33 van de Grondwet, artikel 14 van het koninklijk besluit van 22 december 2000 tot bepaling van de algemene principes, van het beginsel van de gelijke toegang tot de openbare ambten, en “het gebrek, de verkeerdheid, de onvolledigheid of de tegenstrijdigheid in de oorzaken of motieven”; dat zij hierbij uiteenzetten dat artikel 7 van het besluit nieuwe graden tot stand brengt, waarvan de graden van directeur-generaal, adjunct-directeur-generaal, directeur-diensthoofd en directeurs, respectievelijk overeenstemmen met de rangen A5, A4+, A4 en A3; dat artikel 81 van het besluit bepaalt dat de betrekkingen verbonden aan de graden van de rangen A4, A4+ en A5 bij mandaat worden toegekend, en dat de artikelen 419, 426, eerste lid, en de bijlage II bepalen dat de mandaten die overeenstemmen met de graad van rang A5 en A4+ van ambtswege worden toegekend aan de ambtenaren die titularis waren van de rangen l6 en 15; dat, eerste onderdeel, “de gelijkheid tussen de

ambtenaren" wordt verbroken, doordat de betrekkingen verbonden aan de graden van rang A4 niet van ambtswege worden toegewezen aan de ambtenaren die voorheen de functies van "diensthoofd" uitoefenden; dat, tweede onderdeel, de nieuwe situatie voor de vroegere ambtenaren van rang 14 neerkomt op een "feitelijke terugzetting in graad", omdat zij een graad krijgen die gelijkwaardig is met die van de ambtenaren van de vroegere rang 13 en dat, derde onderdeel, dit verschil in behandeling en deze feitelijke terugzetting in graad niet door motieven gedragen worden;

2.2. Overwegende dat verzoekers in het tweede middel de schending aanvoeren van de artikelen 10, 11 en 33 van de Grondwet, het koninklijk besluit van 22 december 2000 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschaps-commissie, alsook op de publiek-rechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen, en onder meer artikel 14 ervan en van het beginsel van gelijke toegang tot de openbare ambten, doordat artikel 426, tweede lid, van het besluit bepaalt dat de mandaten van de titularissen van de rangen A5 en A4+ van ambtswege verlengd worden zolang de Hoge Raad hun een evaluatie "voldoende" toekent, terwijl, eerste onderdeel, de ambtshalve verlenging van voornoemde mandaten strijdig is met het beginsel zelf van mandaat zoals het is ingesteld bij de hervorming van het administratief statuut van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en, tweede onderdeel de andere ambtenaren, in het bijzonder die van rang A3, voordien rang 14, niet over zo'n mogelijkheid beschikken;

2.3. Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekers in weerwil van wat zij vorderen in de aanhef van hun verzoekschrift aldus het voorwerp van hun vordering tot schorsing zelf beperkt hebben tot de artikelen 419 en 426 van het besluit, zodat alleen die artikelen aan de orde kunnen zijn;

2.4. Overwegende dat de verwerende partij op het eerste onderdeel van het eerste middel in essentie antwoordt dat men rederlijkerwijze de situatie van de twee hoogste graden in de hiërarchie niet kan vergelijken met die van de andere ambtenaren en dat de verantwoordelijkheden voor functies van zij die de diensten van een instelling leiden, niet te vergelijken zijn met die van andere leden van het personeel;

2.5. Overwegende dat voornoemd artikel 419 als volgt luidt :

> "De betrekkingen van directeur-generaal in rang A5 en adjunct-directeur-generaal in rang A4+ worden toegekend aan de ambtenaren die op de datum van de inwerkingtreding van dit besluit respectievelijk titularis zijn van een betrekking van leidend ambtenaar in rang 16 en adjunct-leidend ambtenaar in rang 15 ".

en artikel 426 als volgt :

> "De leidende ambtenaren bedoeld in artikel 419, die zich kandidaat stellen voor de vacant verklaarde mandaten, worden van ambtswege aangesteld als eerste titularis in de mandaten van rang A5 en A4+.
> Hun mandaat wordt van ambtswege verlengd zolang de Hoge Raad hun een evaluatie 'voldoende' toekent.
> De leidende ambtenaren die geen kandidaat zijn voor de vacant verklaarde mandaten behouden hun titel en genieten de eraan verbonden weddenschaal. Zij oefenen een functie uit die overeenstemt met hun titel.";

2.6. Overwegende dat in het kader van een "prima facie" onderzoek, eigen aan een schorsingsprocedure, het kan volstaan, vast te stellen dat het middel, om ernstig te zijn, op het eerste gezicht, bij een eerste lezing, ontvankelijk en gegrond moet lijken, zodat de onwettigheid als het ware in het oog springt; dat te dezen uit de voornoemde bepalingen blijkt dat het voor de leidend ambtenaren in rang 16 en de adjunct-leidend ambtenaar in rang 15 alleen volstaat om zich kandidaat te stellen voor de vacant verklaarde mandaten om van ambtswege aangesteld te worden als eerste titularis in de mandaten van rang A5 en A4+ en dat een evaluatie "voldoende" volstaat voor de verlenging van hun mandaat; dat de andere mandaten van de rang A4 wordt toegekend na het doorlopen van een procedure waarbij de kandidaat moet uiteenzetten welke aanspraken en ervaring hij laat gelden, waarbij hij ook een beheersplan moet voorleggen en waarbij het advies van zowel de Hoge Raad voor Gewestelijke Ambtenarenzaken als van de directieraad wordt ingewonnen, waarna de directieraad een voorstel doet; dat aldus klaarblijkelijk een ongelijkheid van de toegang tot de ambten wordt ingesteld en dat de verantwoording hiervoor die gegeven wordt door de verwerende partij op het eerste gezicht niet dienend lijkt; dat het eerste onderdeel van het eerste middel derhalve ernstig is;

2.7. Overwegende dat, met betrekking tot de tweede voorwaarde, verzoekers onder meer aanvoeren dat zij in de toekomst niet meer zullen kunnen kandideren voor de mandaten A4+ en A5 aangezien de actuele titularissen van die mandaten hun mandaat zullen bewaren tot het einde van hun loopbaan en zij

dezelfde leeftijd hebben als verzoekers; dat zij nochtans aan de voorwaarden voldoen om zich kandidaat te stellen voor die mandaten; dat dergelijke aantasting van hun toekomstperspectieven een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is;

2.8. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat in het vorige stelsel de leidende ambtenaren ten definitieven titel werden benoemd en dat derhalve bij gelijke leeftijd met die van verzoekers, diezelfde verzoekers hoe dan ook geen kans meer maakten om voor die betrekkingen te kandideren; dat het mandaat niet hernieuwd wordt indien de evaluatie niet bevredigend is zodat zij ook voor die vrijgekomen mandaten zullen kunnen kandideren;

2.9. Overwegende dat het bestreden besluit de betrekkingen verbonden aan de graden van de rangen A4, A4+ en A5 bij mandaat toekent voor een termijn van vijf jaar, waarna die betrekkingen vacant moeten worden verklaard alvorens zij kunnen worden begeven; dat de loutere omstandigheid dat luidens artikel 426, tweede lid, van het bestreden besluit het mandaat van de rang A5 en A4+ alleen wordt hernieuwd indien aan de eerste titularissen in de mandaten van rang A5 en A4+ een evaluatie “voldoende” is toegekend, niet van die aard lijkt te zijn om de kwaliteiten van die eerste titularissen in vraag te stellen zodat een niet bevredigende evaluatie veeleer hypothetisch is; dat het bijgevolg bijna zeker is dat verzoekers door de huidige regeling de kans wordt ontnomen om voor die betrekkingen te kandideren omdat die betrekkingen niet vacant zullen worden verklaard, terwijl zij nochtans door de fundamentele wijziging in hun administratief statuut, met name het instellen van tijdelijke mandaten, een mogelijkheid hebben om ook kandidaat te zijn voor die betrekkingen; dat de bestreden bepalingen hun die verwachting en die mogelijkheid ontnemen; dat zij gezien die bijzondere omstandigheden derhalve terecht aanvoeren dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te vinden is het wegnemen van de toekomstperspectieven;

2.10. Overwegende dat aldus is voldaan aan de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de artikelen 419 en 426 van het besluit van 19 juli 2001 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Artikel 2.

De vordering wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Artikel 4.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig april 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. DE BRABANDERE.**